

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवत माहात्म्यं प्रारम्भ्यते ॥ ३ ॥

पार्थिव

पद

श्री

व्या

भाग

त्वाभिपज्यन्

॥ नि

वत्

मिनान्वि

२६

भतेपुनदार

पुनक्ति

रकामाजना

॥ अध्यसाथेत

अथ श्रीमद्देवीभागवत माहात्म्यं प्रारम्भ्यते ॥ ३ ॥



श्रीगणेशोविजयते ॥ सृष्टौथासर्गरूपाजगदवनविधौपाणिनीयाचरौद्रीसंहारेचापियस्याजगदिदमखिलंकीडनंयापराख्या ॥ पश्यन्ती ॥ इदनुभगवती  
 वैखरीवर्णरूपासास्मद्राचं प्रसन्नाविधिहरिगिरिशाराधितालंकरोतु ॥ १ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींव्यासंतताजयमुदीरयेत् ॥ २ ॥  
 ऋषयऊचुः सूतजीवसमावहीर्यस्त्वंश्रावयसीद्धि ॥ कथामनोहराःपुण्याव्यासशिष्यमहामते ॥ ३ ॥ सर्वपापहरंपुण्यंविष्णोश्चरितमद्भुतम् ॥ अवतारकथो  
 पेतमस्माभिर्भक्तितःश्रुतम् ॥ ४ ॥ शिवस्मरितंदिव्यंभस्मरुद्राक्षयोस्तथा ॥ सेतिहासंचमाहात्म्यंश्रुतंतवमुखाम्बुजात् ॥ ५ ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामः  
 पावनात्पावनम्परम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंमनायासेनसर्वशः ॥ ६ ॥ तत्त्वंब्रह्मिहमाभागयेनसिद्धयन्तिमानवाः ॥ कलावपिपरंत्वत्तोनाविद्मःसंशयच्छिदम् ॥ ७ ॥  
 सूतउवाच ॥ साधुपृष्ठंमहाभाग ॥ नाहितकाम्यया ॥ सर्वशास्त्रस्ययत्सांप्रतद्रोक्ष्याम्यशेषतः ॥ ८ ॥ तावद्गर्जन्तितीर्थानिपुण्यानिव्रतानिच ॥ यावन्न  
 श्रूयतेसम्यग्देवीभागवतंनरैः ॥ विष्णुगुः ॥ ११ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सूतसूतमहाभागवदनोवदतांवर ॥ कतिशंतत्पुराणंहिविधिस्तत्त्वज्ञेयकः ॥  
 यावन्नैवोदयंप्राप्तोदेविकिंचपूजनम् ॥ कैर्मानवैःश्रुतंपूर्वकान्कान्कामानवाप्नुयुः ॥ १३ ॥ सूतउवाच ॥ विष्णोरंशोमुनिर्जगत्  
 कतिभिर्वासैरेतद्व्यानध्यापयत्पुरा ॥ १४ ॥ ब्राह्म्यानांदिजबन्धूनांविदेव्यनधिकारिणाम् ॥ स्त्रीणांदुर्मेधसानृणांधर्म  
 विभज्यवेदांसाभगवान्चादरायणः ॥ पुराणसंहितादध्यौतेषांधर्मविधित्सया ॥ १६ ॥ अष्टादशपुराणानि  
 विचार्यैवेवच ॥ १७ ॥ देवीभागवतंतत्रपुराणंभोगमोक्षदम् ॥ स्वयंतुश्रावयामासजनमेजयभूपति  
 ॥ १८ ॥ वसुदेवभूपतिः ॥ दिव्यरूपधरोदेव्यास्सालोक्यंतत्क्षणात् ॥ २१ ॥  
 ॥ २२ ॥ अष्टादशपुराणानांमध्यसर्वोत्तमंपरम् ॥ देवीभागवतंनाम  
 व्याभागवतीकथाम् ॥ तेषांसिद्धिर्नदूरस्थातस्मात्सेव्यासदानृभिः ॥ २४ ॥ दिनमर्द्धतद्व  
 चित् ॥ २५ ॥ सर्वयज्ञेषुतीर्थेषुसर्वदानेषुयत्फलम् ॥ सकृत्पुराणश्रवणात्तत्फलंलभतेनरः  
 श्रवणादन्योविद्यतेनापरोनृणाम् ॥ २७ ॥ धर्माचारविहीनानां



वनरस्यादजरामरः ॥ देव्याः कथामृतं कुर्यात्कुलमेव नरामरः ॥ ३० ॥ आश्विने मधुमासे वातपोमासे शुचौ तथा ॥ चतुर्धनवरात्रेषु विशेषात्फलदायकः  
 फलाधिकप्रदानेन प्रोक्तः पुण्यप्रदो नृणाम् ॥ ३२ ॥ ये दुर्हृदः पापरता विमूढा मित्रद्रुहो वेदविनिन्द  
 ॥ ३३ ॥ परस्त्रियहरणेति लब्धा ये नराः कल्मषभारभाजः ॥ गोदेवताब्राह्मणैः किं हीनानव  
 र्णैः कैर्नियमैर्मा ॥ ३४ ॥ ते ज्ञेयैर्व्यस्य फलं न लभ्यते न वा हयज्ञेन तदाप्यते नृणाम् ॥ ३५ ॥ तथ  
 द्योवदरीष्टमर्गभेतः ॥ तामस एष विप्राः ॥ ३६ ॥ अतो भागवतं देव्याः पुराणं परतः परम् ॥ धर्म्मार्थैक  
 नस्य प्रोक्तम् ॥ ३७ ॥ पटप्राशगते रवौ ॥ महाप्रम्यां समभ्यर्च्य हैमसिंहासनस्थितम् ॥ ३८ ॥ देवीप्रीतिप्रद  
 योग्याय स देव्याः पदवीलभेत् ॥ ३९ ॥ देवीभागवतस्यापि श्लोकं श्लोकार्द्धमेव वा ॥ भक्त्या यश्च पठेन्नित्यं स देव्याः ॥ ४० ॥ वाभिण्ड्यच ॥ नि  
 महामारी स मुद्रवम् ॥ उत्पातानविलांश्च तापि हन्ति श्रवणमात्रतः ॥ ४१ ॥ बालग्रहकृतं यच्च भूतप्रेतकृतं भयम् ॥ देवीभागवत  
 ॥ ४२ ॥ यस्तु भागवतं देव्याः पठेद्भक्त्या शृणोति वा ॥ धर्ममर्थचकामंचमोक्षंच लभते नरः ॥ ४३ ॥ श्रवणाद्रसुदेवोऽस्य प्रसेनान्वि  
 प्रियं पुत्रं कृष्णलब्ध्वा मुमोद ह ॥ ४४ ॥ यस्तु तां शृणुयाद्भक्त्या श्रीमद्भागवतीं कथाम् ॥ भुक्तिं मुक्तिसंलभते भक्त्या यश्च पठेदिमाम् ॥ ४५ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रदार  
 द्रोधनवान्भवेत् ॥ रोगी रोगात्प्रमुच्येत श्रुत्वा भागवतामृतम् ॥ ४६ ॥ बंध्या वाका कबंध्या वा मृतवत्सा च यांगना ॥ देवीभागवतं श्रुत्वा लभेत्पुत्रं चिरायुषम्  
 ॥ ४७ ॥ पूजितं यद्गृहे नित्यं श्रीभागवतपुराणं त्रुतम् ॥ तद्गृहं तीर्थभूतं हि वसतां पापनाशकम् ॥ ४८ ॥ अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां नवम्यां भक्तिसंयुतः ॥ यः पठेच्छृणुया  
 द्वापि स सिद्धिं लभते पराम् ॥ ४९ ॥ पठन्ति होत्रो वेदविदग्रणीर्भवेद्वाहुप्रजातो धरणीपतिः स्यात् ॥ वैश्यः पठन्ति स मृद्धिमेति शूद्रोऽपि शृण्वन्स्वकुलोत्तम  
 स्यात् ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे नैमानसखण्डे देवीभागवतमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ वसुदेवो महाभागः कथं पुत्र  
 मवाप्तवान् ॥ प्रसेनः कुत्र कृष्णेन भ्रमतां न्वेपितः कभु ॥ १ ॥ विधिना केन कस्माच्च देवीभागवतं श्रुतम् ॥ वसुदेवेन सुमते वदस्व कथामिमाम् ॥ २ ॥  
 ॥ सूत उवाच ॥ सत्राजिद्रो जवंशीयो दारवत्यां सुसुतित ॥ सूर्यस्यागधने यत्तो भक्तश्च परमस्सखा ॥ ३ ॥ अथ कालेन कियता प्रसन्नस्सविता भ  
 वत् ॥ स्वलोकं दर्शयामास तद्भक्त्या प्रणयेन च ॥ ४ ॥ पुनरुदम् ॥ तस्मै प्रीतिश्च भगवानन्यमंतकमणिंददौ ॥ सतं विभ्रन्मणिकण्ठे द्वारकामाजगाम ह ॥ ५ ॥



दृष्टान्ते जसाभ्रांतामत्वादित्यं पुरौकसः ॥ कृष्णमूचुस्समभ्येत्य सुधर्मायामवस्थितम् ॥ ६ ॥ एष आयातिसवितादिदृक्षुस्त्वांजगत्पते ॥ श्रुत्वा कृष्णस्तु  
 तद्वाचं प्रहस्योवाच संसदि ॥ ७ ॥ सवितानैष भो बालाः सत्राजिन्मणिना ज्वलन् ॥ स्यमन्तकेन चायाति भास्वदत्तेन भास्वता ॥ ८ ॥ अथ विप्रान्समाहूय  
 स्वास्तिवाचनपूर्वकम् ॥ प्रावेशयत्समभ्यर्च्य सत्राजिन्स्वगृहे मणिम् ॥ ९ ॥ नतत्र मारीदुर्भिक्षं नोपसर्गभयं क्वचित् ॥ यत्रास्ते समणिर्नित्यमष्टभारसुवर्णदः  
 ॥ १० ॥ अथ सत्राजितो भ्राता प्रसेनो नाम कर्हि चित् ॥ कण्ठे बध्वामणिं सद्यो हयमारुह्य सैधवम् ॥ ११ ॥ मृगयार्थं वनं यातस्तमद्राक्षीन्मृगाधिपः ॥ प्रसेनं सहयंह  
 त्वासिंहो जग्राहतं मणिम् ॥ १२ ॥ जाम्बवान् दृक्षराजो दृष्ट्वा मणिधरं हरिम् ॥ हत्वा च तं विलद्वारि मणिं जग्राह वीर्यवान् ॥ १३ ॥ सतं मणिं स्वपुत्राय क्रीड  
 नार्थमदात्प्रभुः ॥ अथ चिक्रीड बालोपि मणिं तं प्राप्य भास्वरम् ॥ १४ ॥ प्रसेनेऽनामते चाथ सत्राजित्पर्यंतप्यत ॥ न जाने केन निहतः प्रसेनो मणिमिच्छता ॥ १५ ॥  
 अथ लोकमुखो द्वीर्णां किं वदन्ती पुरे भवत् ॥ कृष्णेन निहतो नूनं प्रसेनो मणिलित्सुना ॥ १६ ॥ सतं शुश्राव कृष्णोऽपि दुर्य्यशो लिप्तमात्मनि ॥ मार्ष्टुं तत्तस्य पदवीं पुरौ  
 कोभिस्सहा गमत् ॥ १७ ॥ गत्वा सविधिं नेपथ्यं प्रसेनं हरिणाहतम् ॥ ययौ मृगेन्द्रमन्विष्य त्रसृग्बिद्रं किताध्वना ॥ १८ ॥ अथ कृष्णो हतं सिंहं विलद्वारि  
 विलोक्य च ॥ उवाच भगवान्वाचं कृपया पुरवासिनः ॥ १९ ॥ तिष्ठ ध्वं यूयमत्रैव यावदागमनं मम ॥ प्रविशामि विलं त्वे तन्मणिं हृत्कलब्धये ॥ २० ॥  
 तथेत्युक्त्वा तु ते तस्थुस्तत्रैव द्वारकौकसः ॥ जगामांतं विलं कृष्णो यत्र जाम्बवतो गृहम् ॥ २१ ॥ ऋक्षराजसुतं दृष्ट्वा कृष्णो मणिधरं तदा ॥ हतं सिंहं तत्रैव  
 क्रोशभीतवत् ॥ २२ ॥ श्रुत्वा धात्रीरवं सद्यः क्षमागत्य क्षरात् तदा ॥ युयुधेस्वामिना साकमविश्रममहर्निशम् ॥ २३ ॥ एवं त्रिनवरात्रं तु ॥ तत्रैव च ॥  
 गमं प्रतीक्षते स्त ॥ पुरौकसः ॥ २४ ॥ द्वादशाहं ततो भीत्या प्रतिजग्मुर्निजालयम् ॥ तत्र ते कथयामासुर्वृतांतं सर्वं पदितः ॥ २५ ॥ सत्राजितं शपंतस्ते सर्वे शो  
 काकुला ॥ २६ ॥ वामहाभागः श्रुत्वा पुत्रस्य तां कथाम् ॥ २६ ॥ मुमोह स परीवारस्तदा परमया शुचा ॥ यामास बहुधा कथं श्रेयो भवेन्मम ॥ २७ ॥  
 अथाजगाम भगवन्मुद्रं ॥ उत्थाय तं प्रणम्या सौवसुदेवो भ्यपूजयत् ॥ २८ ॥ नारदो नाम यं पृष्ट्वा वसुदेवं महामतिम् ॥ पप्रच्छ च यदु श्रेष्ठं किंचित य  
 सितद्वद ॥ २९ ॥ वसुदेव उवाच ॥ पुत्रो मेऽतिप्रियः कृष्णः प्रसेनान्वेषणाय तु ॥ पौरैस्साकं वनं गत्वा निहतं तं तदैक्षत ॥ ३० ॥ प्रसेनयातकं दृष्ट्वा विलद्वारे मृतं  
 हरिम् ॥ द्वारि पौरानधिष्ठाय विलांतं गतवान् स्वयम् ॥ ३१ ॥ बहवो दिवसा याताना यात्यद्यापि मे सुतः ॥ अतश्शोचामि तद्ब्रह्मिणे न लप्स्ये सुतं मुने ॥ ३२ ॥ नृणां  
 उवाच ॥ पुत्रप्राप्त्यै यदु श्रेष्ठं देवी माराधया विकाम् ॥ तस्या आराधनेनैव सद्यः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥ वसुदेव उवाच ॥ भगवन्काहिसा देवी किं प्रभावात् ॥ ३४ ॥ या  
 कथमाराधनं तस्या देवपैक्यं कृपया वद ॥ ३४ ॥ नारद उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृणु मे नो मम ॥ देव्यामाहात्म्यम तुलंको वक्तुं विस्तरात्क्षमः ॥ ३५ ॥ या



सा भगवती नित्यासच्चिदानन्दरूपिणी ॥ परात्परतरा देवी यया व्याप्तमिदं जगत् ॥ ३६ ॥ यदा रागानतो ब्रह्मा सृजती दंचराचरम् ॥ यांचस्तु त्वाविनिर्मुक्तं  
 कैटभजाद्रयात् ॥ ३७ ॥ विष्णुर्यत्कृपया विश्वं विभर्ति भगवानिदम् ॥ रुद्रस्संहरते यस्याः कृपापांगनिरीक्षणात् ॥ ३८ ॥ संसारबंधहेतुर्ग्यासैव  
 यिनी ॥ सा विद्या परमा देवी सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ३९ ॥ नवरात्रविधानेन सम्पूज्य जगदंबिकाम् ॥ नवाहोभिः पुराणंच देव्या भागवतं शृणु ॥ ४० ॥ यस्यैव  
 मात्रेण सद्यः पुत्रमवाप्स्यसि ॥ भुक्तिर्भुक्तिर्न दूरस्था पठतां शृण्वतां नृणाम् ॥ ४१ ॥ इत्युक्तो नारदेना सौवसुदेवः प्रणम्य तम् ॥ उवाच परया प्रीत्या नारदं मुनि  
 त्तमम् ॥ ४२ ॥ वसुदेव उवाच ॥ भगवंस्तव वाक्येन संस्मृतं वृत्तमात्मनः ॥ श्रूयतां तच्च वक्ष्यामि देवी माहात्म्यसंभवम् ॥ ४३ ॥ पुरा न भोगिरा कंसो देव  
 क्यष्टमगर्भतः ॥ ज्ञात्वा त्ममृत्युं पापो मांसभार्य्यन्यरुणद्रिया ॥ ४४ ॥ कारागारे ह मवसंदेवक्या सह भार्य्यं ॥ जातं जातं समवधीत् पुत्रं कंसोऽपि पापकृत् ॥  
 ॥ ४५ ॥ पट्पुत्रानि ह तास्तेन तदा शोकाकुलाभृशम् ॥ अतप्य देवकी देवीनक्तं दिवमनिन्दिता ॥ ४६ ॥ तदा हं गम्य हूय मुनिं नत्वा भिषज्य च ॥ निवेद्य देवकी  
 दुःखमवोचं पुत्रकाम्यया ॥ ४७ ॥ भगवन्करुणासिन्धो यादवानां गुरुर्भवान् ॥ आयुष्मत्पुत्रसंप्राप्तिसाधनं वद मे मुने ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥  
 दयानिधिः ॥ वसुदेव महाभाग शृणु तत्साधनम् परम् ॥ ४९ ॥ या सा भगवती दुर्गा भक्तदुर्गतिहारिणी ॥ तामाराधय कल्याणी सद्यः ॥ शृणु तत्साधनं तद्वरम् ॥  
 यदाराधनतस्सर्वे सार्वान् कामानवाप्नुयुः ॥ न किंचिदुर्लभं लोके दुर्गा च न वतां नृणाम् ॥ ५१ ॥ इत्युक्तो हं मुदा युक्तः स भार्य्यो मुनिपुंगवम् ॥ प्रणम्य परया भक्त्या  
 प्रावोचं विहितां जलिः ॥ ५२ ॥ वसुदेव उवाच ॥ यद्यस्ति भगवन्प्रीतिर्मयिते करुणानिधे ॥ तदा गुरो मदर्थं त्वंसमाराधय चण्डिकाम् ॥ ५३ ॥ निरुद्धः कंस  
 गेहे हं न किंचित्कर्तुं मुत्सहे ॥ अतस्त्वमेव दुःखाब्धेर्मा मुद्धर महामते ॥ ५४ ॥ इत्युक्तस्तु मया प्रीतः प्रोवाच मुनिपुंगवः ॥ वसुदेव तव प्रीत्या करिष्यामि हितं तव  
 ॥ ५५ ॥ अथ गम्य मुनिः प्रीत्या मया संप्रार्थितो गमत् ॥ आरिराधयिषुर्दुर्गा विंध्याद्रिब्राह्मणैस्सह ॥ ५६ ॥ तत्र गत्वा जगद्धात्रीं भक्ताभीष्टप्रदायिनीम् ॥ आरा  
 धयामास मुनिर्जपपाठपरायणः ॥ ५७ ॥ ततस्समातेनियमे वा गुवाचाशरीरिणी ॥ प्रसन्ना हं मुने कार्य्यसिद्धिस्तव भविष्यति ॥ ५८ ॥ भूभारहरणार्थाय म  
 या संप्रेरितो हरिः ॥ वसुदेवस्य देवक्यां स्वांशेनावतरिष्यति ॥ ५९ ॥ कंसभीत्या तमादाय वालमानकदुंदुभिः ॥ प्रापयिष्यति सद्यस्तु गोकुलेनन्दवेश्मानि ॥  
 ॥ ६० ॥ यशोदा तनयां नीत्वा स्वगृहे कंसभूमुजे ॥ दास्यत्यथ च तां हंतुं कंस आक्षेप्यति क्षितौ ॥ ६१ ॥ सा तद्धस्ता द्विनिर्गत्य सद्यो दिव्यवपुर्द्धरा ॥ मदंश  
 भूता विंध्याद्रौ करिष्यति जगद्धितम् ॥ ६२ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा प्रणम्य जगदंबिकाम् ॥ गम्य मुनिः प्रसन्नात्मा मथुरा मागमत्पुरीम् ॥ ६३ ॥ वरदानं महादेव्या ग  
 र्गाचार्य्यमुखादहम् ॥ श्रुत्वा स भार्य्यस्संप्रीतः परां मुदमथागमम् ॥ ६४ ॥ तदारभ्य परं जाने देवी माहात्म्यमुत्तमम् ॥ अधुनापि हि देवर्षे श्रुतं तव मुखां बुजात्



॥ ६५ ॥ अतोभागवतदेव्यास्त्वन्मनः ॥ यादेवदेवपैसंप्राप्तोसिदयानिधे ॥ ६६ ॥ वसुदेववचःश्रुत्वानारदःप्रीतमानसः ॥ सुदिनेशुभनक्ष  
 त्रेकथारंभमथाकरोत् ॥ ६७ ॥ कथाविघ्नविघाताथाद्राजाजेपुर्नवाक्षरम् ॥ मार्कण्डेयपुराणोक्तंपेठुदेव्याःस्तवंतथा ॥ ६८ ॥ प्रथमस्कंधमारभ्यश्रीनारदमुखो  
 द्रुतम् ॥ शुश्राववसुदेवश्चभक्त्याभागवतामृतम् ॥ ६९ ॥ नवमेहिकथापूतौपुस्तकंवाचकंतथा ॥ प्रसन्नःपूजयामासवसुदेवोमहामनाः ॥ ७० ॥ अथतत्रविलस्यांतः  
 कृष्णजांबवतोमृधे ॥ कृष्णमुष्टिविनिःपातश्चुथांगोजांबवानभूत् ॥ ७१ ॥ अथागतस्मृतिस्सोपिभगवंतंप्रणम्यच ॥ उवाचपरयाभक्त्यास्वापराधंक्ष  
 मापयन् ॥ ७२ ॥ ज्ञातोसिरघुवर्यत्वंयद्रोषात्सरितांपतिः ॥ क्षोभंजगामलंकाचरावणःसानुगोहतः ॥ ७३ ॥ सएवासिभवान्कृष्णमदौरात्म्यंक्षमस्वभोः ॥  
 ब्रूहियत्करणीयमेभृत्योहंतवसर्वथा ॥ ७४ ॥ श्रुत्वाजांबवतोवाचमब्रवीजगदीश्वरः ॥ मणिहेतोरिहप्राप्तावयमृक्षपतेविलम् ॥ ७५ ॥ ऋक्षराजस्ततः  
 प्रीत्याकन्यांजाम्बवतींनिजाम् ॥ ददौकृष्णायसंपूज्यस्यमंतकमर्णितथा ॥ ७६ ॥ सतांपत्नींसमादायमर्णिकंठेतथादधन् ॥ अभिमंन्त्यर्क्षराजश्चप्रतस्थेद्वा  
 रकांप्रति ॥ ७७ ॥ कथासमाप्तिदिवसेवसुदेवउदारधीः ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासदक्षिणाभिरतोपयत् ॥ ७८ ॥ आशीर्वाचंप्रयुंजानाद्विजायत्समयेहरिः ॥  
 आजगामक्षणेतस्मिन्पत्न्यासहमर्णिदधन् ॥ ७९ ॥ भार्ययासहितंकृष्णंवसुदेवपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वाहर्षाश्रुपूर्णाक्षारसमवापुःपरांमुत्तम् ॥ ८० ॥ देवर्षिर्ना  
 रदश्चाथकृष्णागमनहर्षितः ॥ आमंन्त्यवसुदेवंचकृष्णंब्रह्मसभांययौ ॥ ८१ ॥ हरिचरितमिदंयत्कीर्तितंदुर्य्यशोघ्रंपठन्तिनेवभक्त्याशुद्धचित्तःश्रु  
 णोति ॥ सभवतिसुखपूर्णःसर्वदासिद्धिकामोजगतिचवपुषोन्तेमुक्तिमार्गलभेच्च ॥ ८२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कन्दपुराणेमानससाहाय्यादेवीभागवतमाहात्म्ये  
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथेतिहासमन्यच्चशृणुध्वंमुनिसत्तमाः ॥ देवीभागवतस्यास्यमाहन्म्यंयत्रगीयते ॥ १ ॥ एकदाकुंभयोनिस्तु  
 लोपासुद्रापतिर्मुनिः ॥ गत्वाकुमारमभ्यर्च्यपप्रच्छविविधाःकथाः ॥ २ ॥ सतस्मैभगवान्स्कन्दःकथयामासुरेशः ॥ दानतीर्थव्रतादीनांमाहात्म्योपचिताः  
 कथाः ॥ ३ ॥ वाराणस्याश्चमाहात्म्यंमणिकर्णीभवंतथा ॥ गंगायाश्चापितीर्थानांवर्णितंवहुविस्तरम् ॥ ४ ॥ श्रुत्वाथसमुनिःप्रीतःकुमारंभूरिवर्चसम् ॥  
 पुनःपप्रच्छलोकानांहितार्थकुंभसंभवः ॥ ५ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ भगवंस्तारकारातेदेवीभागवतस्यतु ॥ माहात्म्यंश्रवणेतस्यविधिंचापिवदप्रभो ॥ ६ ॥  
 देवीभागवतंनामपुराणंपरमोत्तमम् ॥ त्रैलोक्यजननीसाक्षाद्गीयतेयत्रशाश्वती ॥ ७ ॥ स्कंदउवाच ॥ श्रीभागवतमाहात्म्यंकोवक्तुंविस्तरात्क्षमः ॥ ८ ॥  
 णुसंक्षेपतोब्रूहन्कथयिष्यामिसांप्रतम् ॥ ८ ॥ यानित्यासच्चिदानन्दरूपिणीजगदम्बिका ॥ साक्षात्समाश्रितायत्रभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ९ ॥ अतस्तस्मै  
 मूर्तिर्देवीभागवतंमुने ॥ पठनाच्छ्रवणाद्यस्यनकिंचिदिहदुर्लभम् ॥ १० ॥ आसीद्विवस्वतःपुत्रःश्राद्धदेवइतिश्रुतः ॥ सोऽनपत्योकरोदिष्टिवसिष्ठानुमतो



नृपः ॥ ११ ॥ होतारंप्रार्थयामास श्रद्धाथ दयितामनोः ॥ कन्याभवतु मे ब्रह्मंस्तथोपायं विधीयताम् ॥ १२ ॥ मनसा चिंतयन् होता कन्यामेवाहोदयिः ॥  
 ततस्तद्वचमभिचारेण कन्येलानामचाभवत् ॥ १३ ॥ अथ राजा सुतां दृष्ट्वा प्रोवाच विमना गुरुम् ॥ कथं संकल्पवैषम्यमिह जातं प्रभो तव ॥ १४ ॥  
 समुनिर्दध्यौ ज्ञात्वा होतुर्व्यतिक्रमम् ॥ ईश्वरं शरणं यात इलायाः पुंस्त्वकाम्यया ॥ १५ ॥ मुनेस्तपःप्रभावाच्च परेशानुग्रहात् तथा ॥ पश्यतां सर्वलोकि-  
 मिलापुरुषतामगात् ॥ १६ ॥ गुरुणा कृतसंस्कारः सुद्युमोऽथ मनोऽस्सुतः ॥ निधिर्वभूव विद्यानां सरितामिव सागरः ॥ १७ ॥ अथ कालेन सुद्युमस्तारुण्यं सम-  
 वाप्य च ॥ मृगयार्थं वनं यातो हयमारुह्य सैन्धवम् ॥ १८ ॥ वनाद्गनांतरंगच्छन् बहुभ्रामसानुगः ॥ देवादधस्ताद्रेमाद्रेस्स कुमारो वनं ययौ ॥ १९ ॥ कस्मिं-  
 श्चित्समयेऽत्र भार्यया पर्णया सह ॥ अरमदेवदेवस्तु शंकरो भगवान्मुदा ॥ २० ॥ तदा तु मुनयस्तत्र शिवदर्शनं लब्ध्वा ॥ आजगमु रथतान् दृष्ट्वा गिरिजाव्रीडि-  
 ताभवत् ॥ २१ ॥ रममाणौ तु तौ दृष्ट्वा गिरिशौ संशितव्रताः ॥ निवृत्ता मुनयो जग्मुर्वैकुण्ठं निलयं तदा ॥ २२ ॥ प्रियायाः प्रियमन्विच्छंश्छिन्नोरण्यं शशाप ह ॥ अद्या रभ्य-  
 विशेषोऽत्र पुमान्योपि द्वेदिति ॥ २३ ॥ तत आरभ्य तं देशं पुरुषा वर्जयंति हि ॥ तत्र प्रविष्टः सुद्युमोऽवभूव प्रमदोत्तमा ॥ २४ ॥ स्त्रीभूताननुग ॥ वडवां वीक्ष्य विस्मितः ॥  
 अथ सा सुन्दरी योषा विचचार वने वने ॥ २५ ॥ एकदा सा जगामाथ बुधस्याश्रमसन्निधौ ॥ दृष्ट्वा तां चारुसर्वांगी पीनोन्नतपयोधरा ॥ २६ ॥ विबोधिं कुन्द-  
 दशनां सुमुखीमुत्पलेक्षणाम् ॥ अनंगशरविद्धां शक्रमे भगवान्बुधः ॥ २७ ॥ सापितं चक्रमे सुभ्रूः कुमारं सोमनंदनम् ॥ ततस्तस्याश्रमे वात्सीद्रममाणो बुधे-  
 न सा ॥ २८ ॥ अथ कालेन कियता पुरुरवसमात्मजम् ॥ सतस्यां जनयामास मित्रावरुणसंभव ॥ २९ ॥ अथ वर्षेषु यातेषु कदाचित्सा बुधाश्रमे ॥ स्मृत्वा-  
 स्वं पूर्ववृत्तांतं दुःखितानि र्जगाम ह ॥ ३० ॥ गुरोरथाश्रमं गत्वा वसिष्ठस्य प्रणम्य तम् ॥ निवेद्य वृत्तं शरणं ययौ पुंस्त्वमभीप्सती ॥ ३१ ॥ वसिष्ठो ज्ञातवृत्तांतो-  
 गत्वा कैलासपर्वतम् ॥ संपूज्य शंभुं तुष्टाव भक्त्या परमया युतः ॥ ३२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ नमोनमः शिवायास्तु शंकराय कपर्दिने ॥ गिरिजा र्द्धांगदेहाय नम-  
 स्ते चंद्रमौलिने ॥ ३३ ॥ मृडाय सुखदात्रे ते नमः कैलासवासिने ॥ नीलकण्ठाय भक्तानां भुक्तिमुक्तिप्रदायिने ॥ ३४ ॥ शिवाय शिवरूपाय प्रपन्नभयहारिणे ॥ नमो-  
 वृषभवाहाय शरण्याय परात्मने ॥ ३५ ॥ ब्रह्मविष्णुवीशरूपाय सर्गस्थिति लयेषु च ॥ नमो देवाधिदेवाय वरदाय पुरारये ॥ ३६ ॥ यज्ञरूपाय यजतां फल-  
 दात्रे नमोनमः ॥ गंगाधराय मूर्त्यैन्दुशिखिने त्राय ते नमः ॥ ३७ ॥ एवंस्तु तस्मै भगवान्प्रादुरासीजगत्पतिः ॥ वृषाहृदोऽम्बिकोपेतः कोटि सूर्यसमप्रभः ॥  
 ॥ ३८ ॥ रजताचलसंकाशस्त्रिनेत्रश्चंद्रशेखरः ॥ प्रणतं परितुष्टात्मा प्रोवाच मुनिसत्तमम् ॥ ३९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वरं वरय विप्रर्षेय त्ते मनसि वर्तते ॥ इत्यु-  
 क्तस्तं प्रणम्येलापुंस्त्वमभ्यर्थय मुनिः ॥ ४० ॥ अथ गच्छ भगवानुवाच मुनिसत्तमम् ॥ मासं पुमान्संभविता मासं नारी भविष्यति ॥ ४१ ॥ इति प्राप्य वरं



शंभोर्महर्षिर्जगदम्बिकाम् ॥ वरदानां ॥ ४२ ॥ कोटिचंद्रकलाकान्तिसुस्मितां परिपूज्य च ॥ तुष्टावभक्त्या सततमिलायाः  
 पुस्तकाम्यया ॥ ४३ ॥ जयदेविमहादेविभक्तानुग्रहकारिणि ॥ जयसर्वसुराराध्येजयानन्तगुणालये ॥ ४४ ॥ नमोनमस्तेदेवेशिशरणागतवत्सले ॥  
 जयदुर्गेदुःखहन्त्रिदुष्टदैत्यनिषूदिनि ॥ ४५ ॥ भक्तिगम्येमहामायेनमस्तेजगदम्बिके ॥ संसारसागरोत्तारपोतीभूतपदाम्बुजे ॥ ४६ ॥ ब्रह्मादयोपिविबुधा  
 स्त्वत्पादांबुजसेवया ॥ विश्वसर्गस्थितिलयप्रभुत्वं समवाप्नुयुः ॥ ४७ ॥ प्रसन्नाभवदेवेशिचतुर्वर्गप्रदायिनि ॥ कस्त्वांस्तोतुं क्षमोदेविकेवलंप्रणतोऽस्म्य  
 हम् ॥ ४८ ॥ एवंस्तुता भगवती दुर्गानारायणीपरा ॥ भक्त्यावसिष्ठमुनिना प्रसन्ना तत्क्षणादभूत् ॥ ४९ ॥ तदोवाच महादेवी प्रणतार्तिहरी मुनिम् ॥ सुद्युम्न  
 भवनंगत्वा कुरु भक्त्या मदर्चनम् ॥ ५० ॥ सुद्युम्नं श्रावय प्रीत्या पुराणं मत्प्रियं करम् ॥ देवी भागवतं नाम नवाहोभिर्द्विजोत्तम ॥ ५१ ॥ श्रवणादेव सततं पुं  
 स्त्वमस्य भाविष्यति ॥ इत्युक्त्वा चतिरोधानं गच्छतः स्मशिवेश्वरौ ॥ ५२ ॥ वसिष्ठस्तां दिशं नत्वा समागत्याश्रमं निजम् ॥ समाहूय च सुद्युम्नं देव्याराधनमा  
 दिशत् ॥ ५३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे संपूज्य जगदम्बिकाम् ॥ नवरात्रविधानेन श्रावयामास भूपतिम् ॥ ५४ ॥ श्रुत्वा भक्त्यापि सुद्युम्नः श्रीमद्भागवतामृतम् ॥  
 प्रणम्याभ्यर्च्य च गुरुलभे पुस्त्वनिरंतरम् ॥ ५५ ॥ राज्यासनेऽभिषिक्तस्तु वसिष्ठेन महर्षिणा ॥ भुवंशशासधर्मेण प्रजाश्चैवानुरंजयन् ॥ ५६ ॥ ईजे च विविधे  
 र्ग्यज्ञैः संपूर्णवरदक्षिणैः ॥ पुत्रेषु राज्यं सदिश्य प्राप देव्याः सलोकताम् ॥ ५७ ॥ इतिकथितमशेषं सेति हासं च विप्राय दिपठति सुभक्त्या ॥ नैव वा शृणोति ॥ स इह  
 सकलकामान् प्राप्य देव्याः प्रसादात् परममृतमथान्तेयाति देव्याः सलोकम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मानसखण्डे देवी भागवत ॥ ३ ॥  
 सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा कथां दिव्यां विचित्रां कुंभसंभवः ॥ शुश्रूषुः पुनराहेदं विशाखं विनयान्वितः ॥ १ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ देवसेनापते देवविचित्रेयं श्रुता क  
 था ॥ पुनरन्यच्च माहात्म्यं वद भागवतस्य मे ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥ मित्रावरुणसंभूतमुने शृणु कथामिमाम् ॥ यत्रैकदेशमाहिमा प्रोक्तो भागवतस्य तु ॥ ३ ॥  
 वर्ण्यते धर्मविस्तारो गायत्रीमधिकृत्य च ॥ गायत्र्या माहिमा यत्र तद्भागवतमिष्यते ॥ ४ ॥ भगवत्या इदं यस्मात्तस्माद्भागवतं विदुः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्या परा गवती  
 हिसा ॥ ५ ॥ ऋतवागिति विख्यातो मुनिरासीन्महामतिः ॥ तस्य पुत्रो भवत्काले गण्डान्ते पौष्णभान्ति मे ॥ ६ ॥ स तस्य जातकर्मणादि क्रियाश्चक्रे यथाविधि ॥ चूडोपनय  
 नादींश्च संस्कारानपि सोकरोत् ॥ ७ ॥ यत आरभ्य जातो सौ पुत्रस्तस्य महात्मनः ॥ तत एवाथ स मुनिश्शोकरो गालो भवत् ॥ ८ ॥ रोषलो भवतीतात्मा तथा मातापितृ  
 स्य च ॥ बहुरोगार्दितानित्यं शुचादुःखी कृताभृशम् ॥ ९ ॥ ऋतवाक्समुनिश्चिन्तामवाप भृशदुःखितः ॥ किमेतत्कारणं जातं पुत्रो मेत्यंतदुर्मतिः ॥ १० ॥ कस्मिन् पु  
 त्रे पुत्रस्य बलात्पत्नीं जहार च ॥ मेने शिखां पितुर्नासौ न च मातुर्विमूढधीः ॥ ११ ॥ ततो विषण्णचित्तस्तु ऋतवाग्ब्रवीदिदम् ॥ अपुत्रतावरं नृणां कदाचित्कु



पुत्रता ॥ १२ ॥ कुपुत्रः स्वर्गतां पितृन्निरेपातयत्यापि ॥ यावज्जीवन्तसदापित्रोः केवलं दुःखदायकः ॥ १३ ॥ पित्रोर्दुःखायधिगन्मकुपुत्रस्य च यः  
 सहदानोपकारायनापकारायवैरिणाम् ॥ १४ ॥ धन्यास्ते मानवा लोके सुपुत्रो यद्ब्रह्मे स्थितः ॥ परोपकारशीलश्चापि तु मातुः सुखावहः ॥ १५ ॥ कु  
 लं नष्टं कुपुत्रेण हतं यशः ॥ कुपुत्रेण ह चामुत्र दुःखं निरययातनाः ॥ १६ ॥ कुपुत्रेणान्वयोनष्टो जन्मनष्टं कुभार्यया ॥ कुभोजनेन दिवसः कुमित्रेण सुखं कुतः ॥  
 ॥ १७ ॥ स्कन्द उवाच ॥ एवं दुष्टस्य पुत्रस्य दुष्टैराचरणैर्मुनिः ॥ तप्यमानो निशंकाले गत्वा गर्गमपृच्छत ॥ १८ ॥ ऋतवागुच ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छा  
 मिव दत्तप्रभो ॥ ज्योतिःशास्त्रस्य चाचार्य्यपुत्रदौःशील्यकारणम् ॥ १९ ॥ गुरुशुश्रूषया वेदाप्राधीता विधिवन्मया ॥ ब्रह्मचारि ब्रतं तोत्वा विवाहो विधिवत्कृ  
 तः ॥ २० ॥ भार्यया सह गार्हस्थ्यधर्मे श्रानुष्ठितो निशम् ॥ पंचयज्ञविधानं च मया कारितं यथाविधि ॥ २१ ॥ नरकादिभ्यस्ताविप्रनतु कामसुखेच्छया ॥ ग  
 र्भाधानं च विधिवत्पुत्रप्राप्त्यै मया कृतम् ॥ २२ ॥ पुत्रोऽयं मम दोषेण मातुर्दोषेण वा मुने ॥ जातो दुःखावहः पित्रोर्दुःशीलो वं धुशोकदः ॥ २३ ॥ एतन्नि  
 शम्यवचनं गर्गाचार्य्यो मुनेस्तदा ॥ विचार्य्य सर्वतद्देतुं ज्योतिर्विद्वाचमब्रवीत् ॥ २४ ॥ गर्ग उवाच ॥ ॥ मुनेनैवापराधस्तेन मातुर्न कुलस्य च ॥ रे  
 वत्यंतं तु गण्डान्तं पुत्रदौःशील्यकारणम् ॥ २५ ॥ दुष्टे काले यतो जन्म पुत्रस्य तव भो मुने ॥ तेनैव तव दुःखाय नान्यो हेतुर्मनागपि ॥ २६ ॥ तद्दुः  
 खं शांते ब्रह्मजगतां मातरं शिवाम् ॥ समाराधय तेन दुर्गादुर्गतिनाशिनीम् ॥ २७ ॥ गर्गस्य वचनं श्रुत्वा ऋतवाक्रोधमूर्छितः ॥ रेवतीं तु शशापासौ  
 ज्योमः पततु रेवतीः ॥ २८ ॥ दत्ते शापे तु तेनाथ पूष्णो भंचपपातखात् ॥ कुमुदाद्रौ भासमानं सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ २९ ॥ ख्यातो रेवतकश्चाभूत्त  
 त्पातात् कुमुदाचलः ॥ अतीवरमणीयश्च ततः प्रभृतिसोप्यभूत् ॥ ३० ॥ दत्त्वा शापं च रेवत्यै गर्गोक्तविधिना मुनिः ॥ समाराध्यां विंकां देवीं सुखसौभाग्य  
 भागभूत् ॥ ३१ ॥ स्कन्द उवाच ॥ रेवत्यृक्षस्य यत्ते जस्तस्माज्जाता तु कन्यका ॥ रूपेणाप्रतिमालोके द्वितीया श्रीरिवाभवत् ॥ ३२ ॥ अथ तां प्रमुचः  
 कन्यारैवतीकां तिसंभवाम् ॥ दृष्ट्वा नाम चकारास्य रेवतीति मुदामुनिः ॥ ३३ ॥ निन्येथ स्वाश्रमे चैनं पोषयामास धर्मतः ॥ प्रमुचो नाम ब्रह्मर्षिः कुमुदाद्रौ सुतामिव  
 ॥ ३४ ॥ अथ कालेन च प्रौढा दृष्ट्वा तारूपशालिनीम् ॥ समुनिश्चिन्तयामास कोस्यायोग्यो वरो भवेत् ॥ ३५ ॥ बहुधान्वेषयंस्तस्यानाससादोचि  
 तं पतिम् ॥ ततोऽग्निशालां संविश्य मुनिस्तुष्टावपावकम् ॥ ३६ ॥ कन्यावरं तदा शंसत्प्रीतस्तमपि हव्यवाद् ॥ धर्मिष्ठो बलवान्वीरः प्रियवागपराजितः  
 ॥ ३७ ॥ दुर्दमो भविता भर्ता मुनेऽस्याः पृथिवीपतिः ॥ इति श्रुत्वा वचो ब्रह्मे प्रसन्नो भून्मुनिस्तदा ॥ ३८ ॥ दैवादाखेटकव्याजात्तत्क्षणादागतो नृपः ॥ दुर्द  
 मो नाम मेधावी तस्याश्रमपद्मुनेः ॥ ३९ ॥ पत्रो विष्णुपशीलस्य लवान्वीर्य्यवत्तर ॥ कालिंदीजठरे जातः प्रियव्रतकुलोद्भवः ॥ ४० ॥ मुनेराश्रममाविश्य



तमहङ्गमहामुनिम् ॥ आप्त्येताप्रच ॥ ४१ ॥ राजोवाच ॥ महर्षिर्भगवानस्मादाश्रमात्कगतःप्रिये ॥ तत्पादौद्रष्टुमिच्छामिवदक  
 ल्याणितत्वतः ॥ ४२ ॥ कन्योवाच ॥ अग्रिशालामुपगतोमहाराजमहामुनिः ॥ निश्चक्रामाश्रमात्तूर्णराजाप्याकर्ण्यतद्वचः ॥ ४३ ॥ अथाग्रिशालाद्वार  
 स्थंराजानंदुर्हममुनिः ॥ राजलक्षणसंयुक्तमपश्यत्प्रश्रयानतम् ॥ ४४ ॥ प्रणनामचतंराजामुनिःशिष्यमुवाचह ॥ गौतमानीयतामर्घ्यमर्घ्ययोग्योस्तिभूप  
 तिः ॥ ४५ ॥ आगतीश्वरकालेनजामातेतिविशेषतः ॥ इत्युक्त्वाध्वेददौतस्मैसोपिजग्राहचिन्तयन् ॥ ४६ ॥ मुनिरासनमासीनंगृहीताध्व्यचभूपतिम् ॥  
 आशीर्भिरभिनद्याथकुशलंचाप्यपृच्छत ॥ ४७ ॥ अयितेऽनामयंराजन्वलेकोशेसुहृत्सुच ॥ भृत्येऽमात्येपुरेदेशेतथात्मनिजनाधिप ॥ ४८ ॥ भार्या  
 स्तितेकुशलिनियतःसात्रैवतिष्ठति ॥ अतोऽनपृच्छाम्यस्यास्तेचान्यासांकुशलंवद ॥ ४९ ॥ राजोवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनसर्वत्रानामयंमम ॥ एतत्कौ  
 तूहलंब्रह्मन्मद्भार्याकात्रविद्यते ॥ ५० ॥ ऋषिरुवाच ॥ रेवतीनामतेभार्यारूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ विद्यतेऽत्रकथंपत्नीतांनवेत्तिमहीपते ॥ ५१ ॥ राजोवाच  
 ॥ सुभद्राद्यास्तुयाभार्याममसन्तिगृहेविभो ॥ जानामितास्तुभगवन्नैवजानामिरेवतीम् ॥ ५२ ॥ ऋषिरुवाच ॥ प्रियेतिसांप्रतंराजंस्त्वयोक्तायामहामते ॥  
 साविस्मृताक्षणादेवयातेश्चाध्यतमाप्रिया ॥ ५३ ॥ राजोवाच ॥ त्वयोक्तंयन्मृपातन्नोतथैवामंत्रितामया ॥ मुनेदुष्टोऽनेभावोकोपमाकर्तुमर्हसि ॥ ५४ ॥  
 ऋषिरुवाच ॥ राजचुक्तंत्वयासत्यंनभावोदूषितस्तव ॥ वह्निनाप्रेरितेनेत्यंभवताव्याहृतंवचः ॥ ५५ ॥ अद्यपृष्टोमयावह्निःकोऽस्याभर्ताभविष्यति ॥  
 तेनोक्तंदुर्हमोराजाभवितास्याःपतिर्दुवम् ॥ ५६ ॥ तदादत्स्वमयादत्तामिमांकन्यामहीपते ॥ प्रियेत्यामंत्रितापूर्वमाविचारंकुरुष्वभो ॥ ५७ ॥ श्रुत्यैत  
 त्सोऽभवत्तूष्णींचितयन्मुनिभाषितम् ॥ वैवाहिकंविधितस्यामुनिःकर्तुसमुद्यतः ॥ ५८ ॥ अथोद्यतंविवाहायदृष्ट्वाकन्याब्रवीन्मुनिम् ॥ रेवत्यृक्षेविवाहंमेता  
 तकर्तुत्वमर्हसि ॥ ५९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ वत्सेविवाहयोग्यानिस्त्यन्यक्षाणिभूरिशः ॥ रेवत्यांकथमुद्राहःपौष्णभंनदिविस्थितम् ॥ ६० ॥ कन्योवाच ॥  
 रेवत्यृक्षविनाकालोममोद्राहोचितोऽनहि ॥ अतःसंप्रार्थयाम्येतद्विवाहंपौष्णभेकुरु ॥ ६१ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ऋतवागमुनिनापूर्वरेवतीभिनिपातितम् ॥ भान्तरे  
 चेन्नतेप्रीतिर्विवाहःस्यात्कथंतव ॥ ६२ ॥ कन्योवाच ॥ तपःकित्तप्तवानेकोऽऋतवागेवकेवलम् ॥ भवताकितपोनेदृक्त्तप्तंवाक्कायमानसैः ॥ ६३ ॥  
 जगत्संपुंसमर्थस्त्वंवेदयहंतैतपोबलम् ॥ रेवत्यृक्षदिविस्थाप्यममोद्राहंपितःकुरु ॥ ६४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवंभवतुभद्रंतेयथैवत्वंब्रवीपिमाम् ॥ त्वत्क  
 सोममार्गेहंस्थापयाम्यद्यपौष्णभम् ॥ ६५ ॥ स्कन्दउवाच ॥ एवमुक्त्वानिस्तूर्णपौष्णभंस्वतपोबलात् ॥ यथापूर्वतथाचक्रेसोममार्गेवदोद्भव ॥ ६६ ॥  
 रेवतीनामिनक्षत्रेविवाहविधिनामुनिः ॥ रेवतीप्रददौराज्ञेदुर्हमायमहात्मने ॥ ६७ ॥ कृत्वाविवाहंकन्यायामुनीराजानमब्रवीत् ॥ किंतेऽभिलषितं



त्पूरयाम्यहम् ॥ ६८ ॥ राजोवाच ॥ मनोःस्वायंभुवस्याहंवंशेजातोस्म्यहंमुने ॥ मन्वंतराधिपंपुत्रंत्वत्प्रसादाच्चकामये ॥ ६९ ॥ मुनिरुवाच ॥ युं  
 नातेस्तिदेव्याआराधनंकुरु ॥ भविष्यत्येवतेपुत्रोमनुर्मन्वंतराधिपः ॥ ७० ॥ देवीभागवतंनामपुराणंयत्तुपंचमम् ॥ पंचकृत्वस्तुतच्छ्रुत्वा  
 मतंसुतम् ॥ ७१ ॥ रेवत्यारैवतोनामपंचमोभवितामनुः ॥ वेदविच्छास्त्रतत्त्वज्ञोधर्मवानपराजितः ॥ ७२ ॥ इत्युक्तोमुनिनाराजाप्रणम्यमुदितोमुनि  
 भार्ययासहमेधावीजगामनगरंनिजम् ॥ ७३ ॥ पितृपैतामहंराज्यंचकारसमहामतिः ॥ पालयामासधर्मात्माप्रजाःपुत्रानिवौरसान् ॥ ७४ ॥ एकदालो  
 शोनाममहात्मासुनिरागतः ॥ प्रणिपत्यतमभ्यर्च्यप्रांजलिश्चाब्रवीन्नृपः ॥ ७५ ॥ राजोवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनश्रोतुमिच्छामिभोमुने॥देवीभागवतंनाम  
 पुराणंपुत्रलिप्सया ॥ ७६ ॥ श्रुत्वावाचंप्रजाभर्तुःप्रीतःप्रोवाचलोमशः ॥ धन्योसिराजंस्तेभक्तिर्जातात्रैलोक्यमातरि ॥ ७७ ॥ सुरासुरनराद्यायापराज  
 गदम्बिका ॥ तस्यांचेद्भक्तिरुत्पन्नाकार्य्यसिद्धिर्भविष्यति ॥ ७८ ॥ अतस्त्वांश्रावयिष्यामिश्रीमद्भावतंनृप ॥ यस्यश्रवणमात्रेणनकिंचिदपिदुर्लभम् ॥  
 ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वासुदिनेब्रह्मन्कथारंभमथाकरोत् ॥ पंचकृत्वस्सशुश्रावविधिवद्भार्य्ययासह ॥ ८० ॥ समाप्तिदिवसेराजापुराणंचमुनितथा ॥ पूजयामास  
 धर्मात्मासुदापरमयायुतः ॥ ८१ ॥ हुत्वा नवार्णमंत्रेणभोजयित्वाकुमारिकाः ॥ वाडवांश्चसपत्नीकान्दक्षिणाभिरतोषयत् ॥ ८२ ॥ अथकालेनकियता  
 भगवत्याःप्रसादतः ॥ गर्भन्दधारसाराज्ञीलोककल्याणकारकम् ॥ ८३ ॥ पुण्येथसमयेप्राप्तेग्रहैःसुस्थानसंगतैः ॥ सर्वमंगलसंपन्नेरेवतीसुषुवेसुतम् ॥ ८४ ॥  
 श्रुत्वापुत्रस्यजननंस्नात्वाराजामुदान्वितः ॥ ससुवर्णाभसाचक्रेजातकर्मादिकाःक्रियाः ॥ ८५ ॥ यथाविधिचदानानिदत्त्वाविप्रानतोषयत् ॥ कृतोपनयनं  
 राजासांगान्वेदानपाठयत् ॥ ८६ ॥ सर्वविद्यानिधिर्जातोधर्मिष्ठोस्त्रविदांवरः ॥ धर्मस्यवक्ताकर्त्ताचरैवतोनामवीर्यवान् ॥ ८७ ॥ नियुक्तवानथब्रह्मारैवतं  
 मानवेपदे ॥ मन्वंतराधिपःश्रीमान्गांशशासधर्मतः ॥ ८८ ॥ इत्थंदेव्याःप्रभावोयंसंक्षेपेणोपवर्णितः ॥ पुराणस्यचमाहात्म्यंकोवक्तुंविस्तरात्क्षमः ॥ ८९ ॥  
 सूतवाच ॥ कुंभयोनिस्तुमाहात्म्यंविधिंभागवतस्यच ॥ श्रुत्वाकुमारंचाभ्यर्च्यस्वाश्रमंपुनराययौ ॥ ९० ॥ इदंमयाभागवतस्यविप्रामाहात्म्यमुक्तंभवतां  
 समक्षम् ॥ शृणोतिभक्त्यापठतीहभोगान्भुक्त्वाखिलान्मुक्तिमुपैतिचांते ॥ ९१ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमानसखण्डेश्रीदेवीभागवतमाहात्म्येचतुर्थोऽध्यायः  
 ॥ ४ ॥ ॥ ऋषयस्तु ॥ सूतसूतमहाभागश्रुतंमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामःपुराणश्रवणेविधिम् ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ श्रूयतांसुनयस्सर्वे  
 पुराणश्रवणेविधिम् ॥ नराणांशृण्वतायिनसिद्धिःस्यात्सार्वकामिकी॥२॥आदौदैवज्ञमाहूयमुहूर्त्तकल्पयेत्सुधीः॥ आरभ्यशुचिमासंतुमासपट्टंशुभावहम्॥३॥  
 हस्ताश्विभूलपुष्पक्षेत्रमैत्रेन्दुवैष्णवे॥ सत्तिथौशुभवारेचपुराणश्रवणेशुभम्॥४॥ गुरुभाद्रेदशवेदा ४ वज्रशरां५गा६ब्धि७गुणाः८क्रमात्॥धर्मातिरिदिंरा



प्राप्तिः कथासिद्धिः परं सुखम् ॥ १० ॥ प्राप्तिः क्रमात्फलम् ॥ पुराणश्रवणे चक्रं शोधयेच्छिवभाषितम् ॥ ६ ॥ अथवा प्रीति ये देव्यान वरा  
 त्रचतुष्टये ॥ शृणुयादन्यमसेपितिथिवारक्षं शोधत ॥ ७ ॥ संभारं यादृशं कार्यं विवाहादौ च तादृशम् ॥ नवाहयज्ञे चाप्यस्मिन् विधेयं यत्नतो बुधैः ॥ ८ ॥  
 सहायावहवः कार्यं दंभलो भविर्जिताः ॥ चतुराश्च वदान्याश्च देवीभक्तिपरानराः ॥ ९ ॥ प्रेष्यायत्नेन वा तैर्यं देशे देशे जने जने ॥ आगन्तव्यमिहावश्यं क  
 था देव्या भविष्यति ॥ १० ॥ सौराश्च गणपत्याश्च शैवाश्च शाक्ताश्च वैष्णवाः ॥ सर्वेषामपि सेव्येयं यतो देवास्स शक्तयः ॥ ११ ॥ श्रीमद्देवी भागवतपीयूषरसलो  
 लुपैः ॥ आगंतव्यं विशेषेण कथार्थप्रेमैतत्परैः ॥ १२ ॥ ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णाः स्त्रियश्चाश्रमिणस्तथा ॥ सकामाश्चापि निष्कामाः पातव्यंतैः कथामृतम् ॥ १३ ॥  
 नावकाशः कदाचित्स्यान्नवाहश्रवणेपितैः ॥ आगंतव्यं यथा कालं यज्ञे पुण्याक्ष्णस्थितिः ॥ १४ ॥ विनयेनैव कर्तव्यमेवमाकारणं नृणाम् ॥ आगतानां च  
 कर्तव्यं वा सत्स्थानं यथोचितम् ॥ १५ ॥ कथास्थानं प्रकर्तव्यं भूमौ मार्जनपूर्वकम् ॥ लेपनं गोमयेनाथ विशालायां मनोरमम् ॥ १६ ॥ कार्यं स्तुतुमण्डपो  
 रम्योरंभास्तंभोपशोभितः ॥ वितानमुपरिष्ठात्तुपताकाध्वजराजितः ॥ १७ ॥ वक्तुश्चैवासनं दिव्यं सुखास्तरणसंयुतम् ॥ रचितव्यं प्रयत्नेन प्राङ्मुखं बाहु  
 दङ्मुखम् ॥ १८ ॥ यथोचितानि कुर्वीत श्रोतृणामासनानि च ॥ नृणां चैवाथनारीणां कथाश्रवणहेतवे ॥ १९ ॥ वाग्मीदांतश्च शास्त्रज्ञो  
 देव्याराधनतत्परः ॥ दयालुर्निस्पृहो दक्षो धीरो वक्तोत्तमो मतः ॥ २० ॥ ब्रह्मण्यो देवताभक्तः कथारसपरायणः ॥ उदारोऽलोलुपो नम्रः श्रोता हिं  
 सादिवर्जितः ॥ २१ ॥ पाखण्डनिरतोलुब्धः स्त्रीणो धर्मध्वजस्तथा ॥ निष्ठुरः क्रोधनो वक्ता देवीयज्ञे न शस्यते ॥ २२ ॥ संशयच्छेदनायैकः पण्डितश्च तथा गु  
 णः ॥ श्रोतृबोधकृदव्यग्रः कार्यो वक्तुस्सहायकृत् ॥ २३ ॥ मुहूर्तं दिवसादवाग्वक्तृश्रोत्रादिभिर्जनैः ॥ कर्तव्यं क्षौरकर्मादिततो नियमकल्पनम् ॥ २४ ॥  
 अरुणोदयवेलायां स्नायाच्छौचं विधाय च ॥ संध्यांतर्पणकार्यं च नित्यं संक्षेपतश्चरेत् ॥ २५ ॥ कथाश्रवणयोग्यत्वसिद्धये गाश्च दापयेत् ॥ समस्तविघ्नहर्ता  
 रमादौ गणपतियजेत् ॥ २६ ॥ कलशांश्चापि संस्थाप्य पूजयेत्तत्र दिग्ध्वान् ॥ बटुकं क्षेत्रपालं च योगिनीमातृकास्तथा ॥ २७ ॥ तुलसीं चापि संपूज्य ग्रहा  
 न्विष्णुं च शंकरम् ॥ नवाक्षरेण मनुना पूजयेज्जगदम्बिकाम् ॥ २८ ॥ सर्वोपचारैस्संपूज्य श्रीभागवतपुस्तकम् ॥ श्रीदेव्या वाङ्मयीं मूर्तियथावच्छोभना  
 क्षरम् ॥ २९ ॥ कथाविघ्नोपशान्त्यर्थं शृणुयात्पंचवाडवान् ॥ जाप्यो नवार्णमंत्रस्तैः पाठ्यस्सप्तशतीस्तवः ॥ ३० ॥ प्रदक्षिणां नमस्कारान्कृत्वा तैस्तुतिमाचरेत्  
 कात्यायनमहाभाष्ये भवानिभुवनेश्वरि ॥ ३१ ॥ संसारसागरे मग्नं मामुद्धर कृपा मये ॥ ब्रह्मविष्णुशिवा राधे प्रसीद जगदंबिके ॥ ३२ ॥ मनोभिरपि  
 देवीवरं देहि नमोस्तुते ॥ इति संप्रार्थ्य शृणुयात्कथानियतमानसः ॥ ३३ ॥ वक्तारं चापि संपूज्य व्यासबुद्ध्या यथात्मवान् ॥ माल्यालंकारैश्चैव संपूज्य प्रा



येनतम् ॥ ३४ ॥ सर्वशस्त्रेतिहासज्ञव्यासरूपनमोस्तुते ॥ कथाचंद्रोदयेनांतस्तमस्तोमनिराकुरु ॥ ३५ ॥ तदग्रेतुनवाहान्तंकरं  
 नियमास्तदा ॥ विप्रादीनुपवेश्यादौसंपूज्योपविशेत्स्वयम् ॥ ३६ ॥ श्रोतव्यंसावधानेनचतुर्वर्गफलाप्तये ॥ गृहपुत्रकलत्रातधनचिंतामपरि  
 ॥ ३७ ॥ सूर्य्योदयसमारभ्यकिंचित्सूर्य्येऽवशेषिते ॥ मुहूर्तमात्रेविश्राम्यमध्याह्नेवाचयेत्सुधीः ॥ ३८ ॥ मलमूत्रजयायैपालघुभोजनमिष्ट  
 हविष्यान्नंवरंभोज्यंसकृदेवकथार्थिना ॥ ३९ ॥ अथवास्यात्फलाहारीपयोभुग्वाघृताशनः ॥ यथास्यान्नकथाविघ्नस्तथाकार्यंविचक्षणैः ॥ ४० ॥ कथा  
 श्रवणनिष्ठानांक्षयामिनियमंदिजाः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानांमध्येयेभेददर्शिनः ॥ ४१ ॥ देवीभक्तिविहीनायेपाखण्डाहंसकाःखलाः ॥ विप्रद्रुहोनास्तिका  
 येनतेयोग्याःकथाश्रवे ॥ ४२ ॥ ब्रह्मस्वहरणेलुब्धाःपरदारधनेषुच ॥ देवस्वहरणतेषांनाधिकारःकथाश्रवे ॥ ४३ ॥ ब्रह्मचारीचभूशायीसत्यवक्ताजितेन्द्रियः  
 ॥ कथासमाप्तौभुंजीतपत्रावल्यांयतात्मवान् ॥ ४४ ॥ वृताकंचकलिन्दंचतैलंचद्विदलंमधु ॥ दग्धमन्नंपर्य्युषितंभावदुष्टंयजेद्रती ॥ ४५ ॥ आमिपंच  
 मसूरात्रमुदक्यादृष्टमेवच ॥ रसोनंमूलकंहिंगुं पलांडुं गजंनंतथा ॥ ४६ ॥ कूष्माण्डंनालिकाशाकंनभुंजीतकथाव्रती ॥ कामंक्रोधंमदंलोभंदंभमानंचवर्जये  
 त् ॥ ४७ ॥ विप्रधुक्पतितव्रात्यश्चपाकयवनांत्यजैः ॥ उदक्ययावेदवाह्यैर्नवदेयःकथाव्रती ॥ ४८ ॥ वेदगोगुरुविप्राणांस्त्रीराजमहतांतथा ॥ देवानां  
 देवभक्तानांननिंदांशृणुयादपि ॥ ४९ ॥ विनयंचार्जवंशौचंदयांचमितभाषणम् ॥ उदारमानसंचैवकुर्याद्यस्तुकथाव्रती ॥ ५० ॥ श्वित्रीकुष्ठीक्षयीरु  
 ग्णोभाग्यहीनश्चपापकृत् ॥ दरिद्रश्चानपत्यश्चभक्तयेमांशृणुयात्कथाम् ॥ ५१ ॥ वंध्यावाकाकबंध्यावादुर्भगावामृतार्भका ॥ पतद्भोगनायातुश्रोतव्येयं  
 तयाकथा ॥ ५२ ॥ धर्मार्थकाममोक्षांश्चयोवांच्छतिविनाश्रमम् ॥ भगवत्याभागवतंश्रोतव्यंतेनयत्नतः ॥ ५३ ॥ कथादिनानिचैतानिनवयज्ञैःसमानि  
 हि ॥ तेषुदत्तंहृतंजप्तमनन्तफलदंभवेत् ॥ ५४ ॥ एवंव्रतंनवाहंतुकृत्वोद्यापनमाचरेत् ॥ महाष्टमीव्रतेयद्रत्तथाकार्यंफलेप्सुभिः ॥ ५५ ॥ निष्कामाःश्रवणे  
 नैवपूतामुक्तिंव्रजन्तिहि ॥ भोगमोक्षप्रदानृणांयतोभगवतीपरा ॥ ५६ ॥ पुस्तकस्यचवक्तुश्चपूजाकार्य्यातुनित्यशः ॥ वक्रादत्तंप्रसादंतुगृहीयाद्भक्तिपूर्वक  
 म् ॥ ५७ ॥ कुमारीःपूजयेन्नित्यंभोजयेत्प्रार्थयेच्चयः ॥ सुवासिनीश्चविप्रांश्चतस्यसिद्धिर्नसंशयः ॥ ५८ ॥ गायत्र्यानामसाहस्रंसमाप्तावथवापठेत् ॥  
 विष्णोर्नामसहस्रंचसर्वदोषोपशान्तये ॥ ५९ ॥ यस्यस्मृत्याचनामोक्तयातपोयज्ञक्रियादिषु ॥ न्यूनंसम्पूर्णतांयातितस्माद्विष्णुंचकीर्तयेत् ॥ ६० ॥  
 देव्यासप्तशतीमंत्रैःसमाप्तौहोममाचरेत् ॥ देवीमाहात्म्यमूलेननवार्णमनुनाथवा ॥ ६१ ॥ गायत्र्यात्वथवाहोमःपायसेनससर्पिषा ॥ यतोभागवतंत्वेतद्वा  
 यत्रीमन्मरितम् ॥ ६२ ॥



मा० मा०  
अ० ६ अ०

म ॥ ६४ ॥ सुवासिनोः कुमारीश्च देवीभक्त्या च भोजयेत् ॥ ताभ्योऽपि दक्षिणां दत्त्वा प्रार्थयेत् ॥  
मिश्रतापयेत् ॥ पृथिव्याः स्वामिन् ॥ त्सिद्धिमात्मनः ॥ ६५ ॥ दद्याद्दानानि चान्यानि सुवर्णगाः पयस्विनीः ॥ हयानि भान्मेदिनीं च तस्य स्यादक्षयं फलम् ॥ ६६ ॥ देवीभागदत्तं चैतल्लिखितं शो  
भनाक्षरम् ॥ हेमसिंहासने स्थाप्य पट्टवस्त्रेण वेष्टितम् ॥ ६७ ॥ अष्टम्यां वानवम्यां च वाचकायाश्चिंताय च ॥ दद्यात्स भोगान्भुक्त्वे ह दुर्लभं मोक्षमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥  
दारिद्र्यो दुर्बलो वालस्त रुणो ज र ठोपि वा ॥ पुराणवेत्ता वंद्यः स्यात् पूज्यो मान्यश्च सर्वदा ॥ ६९ ॥ सन्ति लोकस्य बहवो गुरवो गुणजन्मतः ॥ सर्वेषामपि ते पांच  
पुराणज्ञः परगुरुः ॥ ७० ॥ पौराणिको ब्राह्मणस्तु व्यासासनसमाश्रितः ॥ असमाप्ते प्रसंगे तु न मस्कुर्व्यान्न कस्यचित् ॥ ७१ ॥ पौराणिकीं कथां  
दिव्यायेपि शृण्वंत्यभक्तिः ॥ तेषां पुण्यफलं नास्ति दुःखदारिद्र्यभागिनाम् ॥ ७२ ॥ असंपूज्य पुराणं तु ताम्बूलकुसुमादिभिः ॥ येशृण्वंतिकथां देव्यास्ते दारि  
द्र्यभवंति हि ॥ ७३ ॥ कीर्त्यमानां कथां त्यक्त्वा ये ब्रजंत्यन्यतो नराः ॥ भोगान्तरे प्रणश्यंति तेषां दाराश्च सम्पदः ॥ ७४ ॥ ये च तुंगासना रूढाः कथां शृण्वंति  
दांभिकाः ॥ ते वायसा भवंत्यत्र भुक्त्वानिरययातनाः ॥ ७५ ॥ ये चाध्यासन संस्थाश्च ये वीरासन संस्थिताः ॥ शृण्वंति च कथां देव्यां ते स्युरर्जुनशाखिनः ॥ ७६ ॥  
कथायां कीर्त्यमानायां ये वदंति दुरुत्तरम् ॥ रासभास्ते भवंतीह कूकलासास्ततः परम् ॥ ७७ ॥ निंदंतिये पुराणज्ञान् कथां वा पापहारिणीम् ॥ ते तु जन्मशतं दुष्टा  
शुनकाः स्युर्न संशयः ॥ ७८ ॥ येशृण्वंतिकथां वक्तुः समानासन संस्थिताः गुरुतल्पसं पापं प्राप्यंते नरकालयाः ॥ ७९ ॥ ये चाप्रणम्य शृण्वंति ते भवंति विप  
दुमाः ॥ शयानायेपि शृण्वंति भवंत्यजगराहयः ॥ ८० ॥ ये कदाचन पौराणीं न शृण्वंतिकथां नराः ॥ ते चोरं नरकं भुक्त्वा भवन्ति वनशूकराः ॥ ८१ ॥ ये कथानानु  
मोदंते विघ्नं कुर्वन्ति ये शठाः ॥ कोट्यब्दं निरयं भुक्त्वा भवन्ति ग्रामशूकराः ॥ ८२ ॥ आसनं भाजनं द्रव्यं फलं वस्त्राणिकम्बलम् ॥ पुराणज्ञाय यच्छन्ति ते ब्रजन्ति हरेः  
पदम् ॥ ८३ ॥ पुराणपुस्तकस्यापि ये पट्टं वसन व्रजन्ति ॥ प्रयच्छन्ति शुभं सूत्रं ते नरास्सुखभागिनः ॥ ८४ ॥ पुराणानां तु सर्वेषां श्रवणाद्यत्फलं लभेत् ॥ तस्मा  
च्छतगुणं पुण्यं देवीभागवताल्लभेत् ॥ ८५ ॥ यथा सरित्सु प्रवरगंगा देवेषु शंकरः ॥ काव्ये रामायणं यद्रज्ज्योतिष्मत्सु यथारविः ॥ ८६ ॥ आह्लादकानां  
चन्द्रश्च धनानां च यथा यशः ॥ क्षमावतां यथा भूमिर्गाभीर्यैसा गरीयथा ॥ ८७ ॥ मंत्राणां चैव सावित्री पापनाशे हरिस्मृतिः ॥ अष्टादश पुराणानां देवीभागवतं त  
था ॥ ८८ ॥ येन केनाप्युपायेन न वक्तुः शृणोति चेत् ॥ न शक्यं तत्फलं वक्तुं जीवन्मुक्तस्स एव हि ॥ ८९ ॥ राजशत्रुभये प्राप्ते महामारी भये तथा ॥ दुर्भिक्षे राष्ट्र  
भगे च तच्छांत्यै शृणुयादिदम् ॥ ९० ॥ भूतप्रेतविनाशाय राज्याभाय शत्रुतः ॥ पुत्रलाभाय शृणुयादेवीभागवतं द्विजाः ॥ ९१ ॥ श्रीमद्भागवतं यस्तु पठेन्न  
शृणुयादपि ॥ श्लोकाद्धै श्लोकपादं वा स याति परमां गतिम् ॥ ९२ ॥ भगवत्यास्वयं देव्याः श्लोकाद्धै न प्रकाशितम् ॥ शिष्यप्रशिष्यद्वारेण तदेव विपुलीकृतं वा



॥ ९३ ॥ नगायत्र्याः परोधर्मो नगायत्र्याः परन्तपः ॥ नगायत्र्याः समो देवो नगायत्र्याः परो मतुः ॥ ९४ ॥ गातारं त्रायते यस्माद्वायत्री तेन सोच्यते ॥ सात्रभा  
 वगते देवी सरहस्या प्रतिष्ठिता ॥ ९५ ॥ अतो भागवतस्यास्य देव्याः प्रीतिकरस्य च ॥ महांत्यपि पुराणानि कलानां हन्ति षोडशीम् ॥ ९६ ॥ श्रीमद्भागवतं  
 पुराणममलं यद्वाह्मणानां धनं धर्मसु तेन यत्र गदितो नारायणेनामलः ॥ गायत्र्याश्च रहस्यमत्र च मणिद्वीपश्च संवर्णितः श्रीदेव्या हिमभूभृते भगवती गीता चर्गा  
 तास्वयम् ॥ ९७ ॥ तस्मात्त्रास्य पुराणस्य लोकेन्यत्सदृशम् परम् ॥ अतस्सदैव संसेव्यं देवी भागवतं द्विजाः ॥ ९८ ॥ यस्याः प्रभावमखिलं न हि वेदधातानो वा हरिर्न गि  
 रिशो न हि चाप्यनन्तः ॥ अंशांशका अपि च ते किमु तान्य देवास्तस्यैनमोस्तु सततं जगदम्बिकायै ॥ ९९ ॥ यत्पादपंकज रजस्समवाप्य विश्वं ब्रह्मा सृजत्यनुदिनं  
 च विभर्ति विष्णुः ॥ रुद्रश्च संहरति नेतरथा समर्थास्तस्यैनमोस्तु सततं जगदम्बिकायै ॥ १०० ॥ सुधाकूपारान्तस्त्रिदशतरुवाटी विलसिते मणिद्वीपे चिन्तामणिमय  
 गृहे चित्ररुचिरे ॥ विराजन्ती मम्बां परशिवहृदि स्मेरवदनानरो व्यात्वा भोगं भजति खलु मोक्षं च लभते ॥ १०१ ॥ ब्रह्मेशाच्युतशक्राद्यैर्मर्माभिः रुपासिता ॥  
 जगतां श्रेयसे सास्तु मणिद्वीपाधिदेवता ॥ १०२ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे मानसखण्डे देवी भागवतमाहात्म्ये  
 ॥ ५ ॥ समाप्तमिदं स्कान्दीयं माहात्म्यम् ॥ वेदांगान्गिकुशैलशैलशिखिनां मूले तु संवत्सरे राधे मासि च मे च के हरि तिथौ सप्तार्चिषो वासरे ॥ माहात्म्यं जगदम्बिकां  
 प्रियुगलं न त्वाम्बिका प्रीति ये पूर्तिरामपदेन नीतममलं स्कान्दीयमेतच्छुभम् ॥ १ ॥ गोमतीसौम्यपुलिने ग्रामे खानीपुरे क्लृप्तम् ॥ श्रीभागवतमाहात्म्यं नगव्या  
 मे भूशके ॥ २ ॥ श्रीभगवती मणिद्वीपाधिदेवता जगदम्बिका विजयते ॥ शुभमस्तु ॥ (१९४२) इयं मूलात्मिका संख्या ।

इदं पुस्तकं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मज खेमराजेन स्वकीये  
 "श्रीवैङ्कटेश्वर" प्रद्वणालये मुद्रितम्. संवत् १९५१.



द० भा०

॥ ७ ॥

मिश्रतापयेत् ॥ पृथिव्यं

त्सिद्धिमात्मनः ॥ ६६

भनाक्षरम् ॥ हेमसिंहा

दरिद्रोदुर्बलोवाल

पुराणज्ञः परो

दिव्यायेति

द्राभ

म् ॥ ६४ ॥

गन्यानि सवर्णगाः पयस्विनीः ॥

वान

॥ इति श्रीमद्देवीभागवत माहात्म्यं समाप्तम् ॥







॥ इति माहात्म्यसहितं श्रीमद्देवीभागवतं संपूर्णम् ॥